

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

465

Vragen van de leden **Çörüz** en **Sterk** (beiden CDA) aan de minister van Justitie over *het onderzoek «Marokkaanse jeugddelinquenten: een klasse apart?»*. (Ingezonden 14 september 2009)

1

Heeft u kennisgenomen van het onderzoek «Marokkaanse jeugddelinquenten: een klasse apart?» van de Universiteit van Utrecht in justitiële jeugdinrichtingen?¹

2

Wat is uw mening over het feit dat uit het onderzoek zou blijken dat juist de meer geïntegreerde Marokkaanse jongeren vaker een misdrijf plegen uit frustratie over de discriminatie waar zij mee worden geconfronteerd?

3

Is er een verband te leggen tussen de mate van integratie en het plegen van strafbare feiten door Marokkaanse jongeren?

4

Wat betekenen de uitkomsten van het onderzoek voor het justitiële beleid inzake jeugdcriminaliteit en justitiële jeugdinrichtingen?

5

Bent u het met de onderzoekers eens dat er sprake zou zijn van selectiviteit in die zin dat de politie Marokkaanse

jongeren eerder zou aanpakken dan autochtone jongeren?²

¹ de Volkskrant, 7 september 2009: «In de misdaad uit frustratie over samenleving».

² De Telegraaf, 8 september 2009: «Marokkaanse jongeren zoeken status door luxe».

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 28 oktober 2009)
Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 287

1

Ja.

2

In het onderzoeksrapport wordt geconstateerd dat de preventief gehechte jongeren met een Marokkaanse achtergrond zich meer dan andere jongeren met een Marokkaanse achtergrond in Nederland identificeren met en op hun gemak voelen bij andere Nederlanders. De interpretatie dat de jongeren van Marokkaanse herkomst vaker een misdrijf plegen uit frustratie over discriminatie waar zij mee worden geconfronteerd is slechts een hypothese. In dat geval wordt gesproken van de «integratieparadox». Dit houdt in dat naarmate jongeren meer gericht zijn op de Nederlandse samenleving en meer willen integreren, zij gevoeliger zijn voor cultuurconflicten en zij zich eerder buitengesloten voelen.

3

Voor sommige jongeren geeft de integratie spanningen. Dat hangt mede af van de culturele verschillen (culturele dissonantie) en de sociale achterstand die moeten worden overbrugd. Het risico op uitval en afglijden naar de criminaliteit is dan groter.

4

De uitkomsten leiden niet tot aanpassing van het justitiële beleid. Bij de huidige persoonsgerichte benadering wordt per individu rekening gehouden met de relevante risicofactoren en beschermende factoren. Dat omvat het feitelijk functioneren van de jongere in de Nederlandse samenleving inclusief de mogelijke spanningen die zich bij de integratie kunnen voordoen.

5

Nee. Het onderzoek geeft geen aanleiding te veronderstellen dat deze jongeren ten onrechte preventief gehecht zijn. Marokkaans-Nederlandse jongeren plegen in verhouding tot andere jongeren veel vermogensdelicten. Het is dus ook niet verwonderlijk dat relatief veel van hen vanwege vermogensdelicten preventief gehecht zijn.